

De legende

stopt nooit

Nelson Pass is een legendarische ontwerper van versterkers, voornamelijk eindversterkers, die nooit stilzit en als credo heeft dat werken gezond is. Inmiddels is hij 65 geworden en nog altijd druk bezig zowel voor Pass Labs als voor een grote groep mensen die zijn andere ontwerpen nabouwen en gebruiken. Want Nelson Pass deelt graag zijn kennis. In het 22ste productiejaar van de X en XA versterkers brengt zijn bedrijf een nieuw type versterker op de markt dat duidelijk afwijkt van wat wij gewoon zijn van Pass Labs, zoals de rijen transistoren, gebalanceerde schakelingen en overmatig grote transformatoren. Niet omdat Pass zo nodig anders wil, maar omdat de hedendaagse elektronica het toelaat om goedkoper en toch betrouwbaar te fabriceren zonder aan het karakter van een echte Pass Labs afbreuk te doen.

De XA25 is een pure klasse A versterker en dat is te zien aan het vele koelmateriaal dat aan de zijkanten is gemonteerd. De versterker levert 2x25 Watt aan 8 Ohm dat oploopt tot 2x200 Watt piekvermogen aan 2 Ohm. Want al is de instelling klasse A tot 25 Watt, daarna gaat een Pass gewoon nog een heel stuk verder als kortstondig vermogen

nodig is voor muziek en blijft tot zelfs 50 Watt in puur klasse A werken. Om maar gelijk door te gaan met specificaties: de totale versterking is 20 dB, de dempingsfactor aan 8 Ohm is 500, de stijgtijd 100V/ μ S en de ingangsimpedantie een voorversterker vriendelijke 47 kOhm. Als ik mijn klassieke Pass Labs XA30.5 open maak, die maar

iets meer vermogen kan leveren, dan zie ik maar liefst 20 eindtransistoren per kanaal zitten. In de XA25 tref ik er per kant slechts twee aan, die er heel anders uitzien dan vroeger. Deze nieuwe FET vermogens transistoren staan in push-pull opstelling en kunnen per stuk 700 Watt verwerken. Ze koppelen direct aan de luidsprekers, **■NEXT**

zonder bias weerstanden, en zorgen zo voor een hoge dempingfactor en lage vervorming. Resultierend aldus Nelson Pass in een grotere dynamische impact dan verwacht mag worden van een 25 Watt versterker. Gebleven zijn de klassieke low power JFET en in cascade geschakelde MOSFET transistoren die de X en XA versterkers sinds jaar en dag kenmerken. De gehele versterker is gelijkstroom gekoppeld en bestaat uit maar drie versterkertrappen, alle drie in push-pull opstelling. In de nieuwe schakeling is minder feedback nodig en hij werkt met een hogere bias stroom, terwijl de thermische stabiliteit zelf is verbeterd. Er worden geen gelijkstroom servo's gebruikt of frequentie compensatie. Kosten konden bespaard worden, op het uiterlijk en daarom vindt u geen biasmeter op de voorzijde, op de voeding waarin een kleinere voedingstransformator gebruikt kan worden dan in de klassieke, energie slurpende X en XA serie, uiteraard de hoeveelheid uitgangstransistoren en het circuit is niet gebalanceerd maar single ended. Dus geen XLR aansluitingen op de achterzijde maar alleen RCA, het maakt het elektrische circuit wel eenvoudiger en minder onderdelen zitten in de signaalweg. Zoals het Pass Labs betaamd is er niet bezuinigd op essentiële zaken, zoals op de voeding die opgebouwd is met een pakket aan condensatoren, de degelijkheid van de

kast, de zware Furutech luidspreker-aansluitingen of de koeling. Een Pass Labs wordt warm en moet ruimte om zich heen hebben, tegelijk wordt een Pass Labs nooit te heet onder normale omstandigheden, zelfs niet na uren te hebben staan werken op een mooie zomerse dag. Op het gefreesde aluminium voorpaneel zit slechts een enkele, zwak lichtgevende blauwe LED (hulde!) en de aan-/uitschakelaar. Op de achterzijde de in- en uitgangen, de netentree en een paar handgrepen om de ongeveer 25 kilo zware versterker wat handzamer te maken. De versterker meet 43 x 43,5 x 15cm en dat is inclusief de handgrepen en aansluitingen. De XA25 heeft een inspeeltijd van ongeveer twee weken en daarna is hij na circa één uur volledig op klank en temperatuur.

Kleine opstelling

Ik speelde eerst met de XA25 in mijn kleinere opstelling bestaande uit een Bluesound Node 2 als digitale bron, een Metrum Acoustics Adagio DAC/voorversterker en een paar Harbeth P3ESR luidsprekers op Tonträger stands. Tussen DAC en eindversterker een Crystal Cable interlink, tussen Node en DAC een AudioQuest kabel. Netsnoeren komen ook van AudioQuest, de luidsprekerkabels zijn Simply Audio Cadenza. Omdat de DAC een eindversterker rechtstreeks kan

aansturen gebruik ik geen lijnversterker. De tweede set is mijn hoofdsysteem waarin een NAD M50/52 combinatie een Metrum Acoustics Pavane Level 2 DAC van digitaal signaal voorziet, een Audia Flight Strumento No.1 lijnversterker is opgenomen met een paar PMC fact.12 luidsprekers die op Townshend Seismic Isolation Podiums staan. Kabels hier merendeel Crystal Cable, met uitzondering van een Yter analoge, gebalanceerde interlink tussen DAC en lijnversterker en Apogee digitale kabels. Een PS Audio P5 voedt alle bronnen en digitale apparatuur, de eindtrappen staan rechtstreeks op het lichtnet aangesloten. In de kleinere opstelling staat normaliter een Pass Labs XA30.5 te spelen, aan de PMC's hangt een X250.5. Pass Labs. De klank van Pass Labs is mij dus niet vreemd, wel moet ik toegeven dat ik de nieuwere .8 series alleen ken van beurzen en nooit thuis heb beluisterd.

Luisteren

In de kleine opstelling is het even wennen om te schakelen tussen de klassieke XA30.5 en de nieuwe XA25, mede omdat de XA25 nog redelijk nieuw is en pas na langer spelen steeds meer een Pass karakter gaat krijgen. Maar er blijven verschillen bestaan die niet gaan over "beter of minder", maar over "anders". Want de klank van de XA25 is anders dan die van de XA30.5

merk ik keer op keer. Aan de hand van muziekfragmenten zal ik proberen te beschrijven wat mij overkomt met de XA25 spelend op de Harbeth's. Erg mooie muziek haal ik van het laatste album van Katie Melua, zang van een Georgisch vrouwenkoor en begeleiding veelal door akoestische instrumenten. De kunst is om die dames uit het koor allemaal een plaatsje te geven zonder de samenhang te verwaarlozen. De XA25 zet het koor neer in een breed en luchtig beeld, zowel uitstrekkend in breedte als in hoogte en diepte. De tweede track van "In winter" kreeg de naam *River* en daar speelt Katie de hoofdrol met een geweldig mooie stem die helemaal los weet te komen van de set en geprojecteerd is in de ruimte. Duidelijk veel verder naar achter geplaatst galmt het koor mee. Een gitaar is onderdeel van het geheel dat in alle eenvoud prachtig weerklinkt. Zo gaat het de hele cd verder, steeds meer juweeltjes komen voorbij waarbij de XA25 slaafs volgt wat wordt aangeboden. Een ander recent juweel is de nieuwe cd van Patricia Kaas en dan in het bijzonder de bonus cd uit de luxe editie. Daarop staan een vijftal nummer die unplugged zijn opgenomen. Alleen piano en zang in de eerste track *Adele*. Er is niet zo veel voor nodig om Patricia in mij te laten kruipen, met de XA25 gaat dat gepaard met rechtopstaande haren op de armen. De Harbeth staat bekend om zijn mooie middengebied, de XA25 voedt de luidspreker zonder kleuring of toevoeging. Zuiver en snel. Sneller dan de XA30.5 die duidelijk slomer is dan deze nieuwste telg. Pass Labs had met de .5 serie de naam wat langzaam te zijn, ook bij mij, maar dat is verdwenen met de XA25. Die laatste klinkt bovendien wat frisser en meer zakelijk, heeft minder de romantische neiging om je met muziek te omarmen. Daarmee is de XA25 eerlijker geworden, waarbij ik niet kan oordelen welke soort weergave u als luisteraar liever heeft.

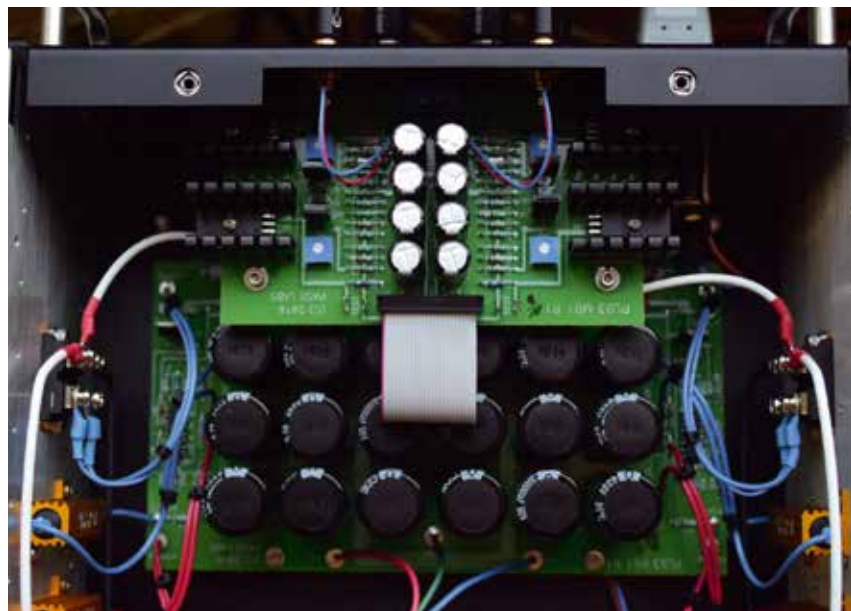
Als geslepen kristal

The ground is een highres opname van het Tord Gustavsen Trio en brengt mij in de jazz sfeer. Wie denkt dat ultieme detailweergave voorbehouden is aan

klasse D schakelingen komt van een koude kermis thuis met de XA25. Bekkens zijn filigraan op de achtergrond waar langzaam wat meer percussie loskomt. Piano speelt de hoofdrol met daarnaast een geplukte bas. Zoals het een echte klasse A versterker betaamd heeft de XA25 een vloeiend karakter waarbij de muziek de kamer in stroomt en niet in de ruimte wordt geslingerd. Ik ben niet voor niets sinds mijn jonge jaren gegrepen door deze techniek. Ok, het vreet stroom, de versterkers zijn duur en ze worden warm. Daar staat tegenover dat ze echt met muziek weten om te gaan, subtiel, ook krachtig, gedreven en vooral heel natuurlijk klinkend. Voor luidsprekers met een laag rendement kies ik voor transistor klasse A, voor hoorns en hoog rendement systemen desnoods voor buizen in klasse A. In mijn enthousiasme vergeet ik haast het spel van het trio, met een ver opengeschroefd volume geniet ik van de dynamiek en de spanning. Mooi, heel mooi en zo zuiver

als geslepen kristal. Ook uit het verre noorden komt Ane Brun die live *Big in Japan* laat horen. Iets anders dan de jazz van daarnet, passend in het geheel van rustige en vooral akoestische muziek. Weer die ontzettend goed getroffen stem die mij destijds al deed besluiten om privé voor Pass Labs te kiezen. De versterkers hebben iets "speciaals" dat ongrijpbaar en haast niet te beschrijven is, maar wel onder je huid kruipt en herkenbaar blijft in de vorm van gemak, gedrevenheid en eerlijkheid. Op *True colours* van dezelfde cd is het een piano die staat als een huis. Ane grijpt je bij de strot, dwingt tot luisteren en brengt het nummer met een gevoeligheid die Cindy Lauper overstijgt. Na een week alleen maar luisteren naar de XA25 weet ik niet meer precies hoe de XA30.5 hier mee omging, het maakt ook niet uit, die is niet meer te koop en wie een beetje betaalbaar een Pass Labs wil kopen kan gaan voor de XA25 die hier staat te schitteren.

Natuurlijk is er ook naar klassieke muziek geluisterd zoals die van Ronald Brautigam, die spelend op een forte piano een werk van Mendelssohn vertolkt. Een totaal andere klank dan daarnet met Melua en Brun. Brautigam weet op deze muziek kracht en tederheid te combineren, waarbij de kracht voornamelijk zit in het instrument. Minder romantisch, harder van klank en minder naklappend dan een vleugel. Het spel is heel knap en boeiend, waarbij het instrument haast visueel in de ruimte komt te staan. Vooral als ik wat harder speel komt alles tot zijn recht en bloeit het systeem op onder de dwang en strakke hand van de XA25, die moeiteloos het spel volgt en vermogen blijft leveren met het gemak van een gewichtheffer die een baby draagt. Meer instrumenten staan op een opname van het Holland Baroque Society dat samen met Rachel Podger *La Cetra* van Vivaldi speelt. Hier is het de kunst een viool niet te lieflijk en zacht af te beelden, tegelijk niet te scherp te maken. Wie het meest verantwoordelijk is voor het eindresultaat weet ik niet,

de bron, de DAC, de XA25 of de speakers, het klinkt binnen de beperking van een monitor speaker weergaloos goed, helder, zuiver en gedetailleerd. Des te meer benieuwd ben ik naar het resultaat op een transmissielijn die vele malen dieper gaat dan de kleine Harbeth. Dus kom ik over een week bij u terug om te beschrijven hoe de XA25 in een andere opstelling presteert.

De grote luisterruimte

Voor u als lezer is een week slechts springen naar een volgende alinea, voor mij was het eerst sjouwen met versterkers, vervolgens aansluiten en vooral luisteren en luisteren. Natuurlijk ook naar de XA30.5 die weer op zijn vertrouwde plaats staat. Welnu, die XA30.5 heeft inderdaad dat meer omarmende en het hoge knuffelgehalte, heeft ook meer gewicht in de lage tonen en dat is fijn voor de kleine Harbeth. Maar... En dat is een grote maar, de XA25 klinkt frisser en schoner, is strakker en sneller, geeft meer emotie en zet de haren eerder overeind. Daarmee is de XA30.5 nog

steeds schitterend, heeft wat last van de leeftijd en moet de jeugd voor laten gaan. Nog een enkel punt van orde over deze twee ten opzichte van elkaar, de XA30.5 beeld ruimer, groter en lossers af. Neem als voorbeeld het Georgische koor van Melua, dat groeit een paar meter naar alle kanten. Tot zo ver, nu definitief op naar de grote luister ruimte. Daar speelt Janine Jansen een deel uit *Het zwanenmeer* samen met een groot orkest dat haar gevoelige spel aanvult. Hoe heerlijk als de XA25 ook nu genoeg vermogen in huis heeft om de PMC's aan te sturen tot ruim voldoende luidheid. Zonder een seconde dicht te lopen of adem tekort te komen. Als een volgend stuk inzet komen de bassen tot hun recht en zetten af en toe laag in dat de XA25 precies in de juiste proportie weet af te geven, nog belangrijker strak in de hand kan houden. Altijd een mooie demo is *Dance Macabre* wat op een cd van Crystal Cable staat. Het volumenniveau loopt van zeer zacht tot voluit, waarbij zowel de hoge, de midden als de lage tonen over het gehele spectrum aanwezig zijn. Qua klank of zuiverheid is er niets aan te merken, wat ik wel mis is de geluid bubbel die mijn oudere Pass versterker weet te creëren, de XA25 houdt het strakker en zakelijker. Komt tegelijk wel helemaal los van de luidsprekers en lijkt met deze nieuwere en snellere versterker nog ietsje dynamischer te zijn. Ook de details vallen in positieve zin op zonder te vervallen in een technisch geluid. Waar klasse A inlevert op een 2x250 Watt klasse AB is gewicht en explosieve power. Tja, dat kan ook haast niet anders en mijn trans-

misselijnen met laag rendement eisen rauw vermogen van elke versterker die je er voor zet. Als ik Yello opzet met *The expert* krijg ik een breed beeld voorgespiegeld waarin het strakke karakter van de XA25 goed benut kan worden. Shake those woofers baby! Van hetzelfde laken een pak met Infected Mushroom en hun compositie *Avrantz*. Net niet dat overweldigende van een grote versterker, wel een superstrak laag. Toch is voor dit soort muziek en zwaar orkestwerk de combinatie XA25 met fact.12 niet de meest geschikte. Ik draai dan liever met een Harbeth in een kleinere ruimte. Gelukkig heeft Pass Labs heel wat grotere versterkers in het programma waar u daarvoor uit kunt kiezen. Meer op zijn plaats is Holly Cole van haar gelijknamige cd waarop mooie tracks staan als *Larger than life*

en *Life is just a bowl of cherries*. Een uitnodigende stem krijgt alle ruimte, net als een sax die mee gaat blazen, de te zwaar opgenomen bas en het rijke slagwerk. Het is de muziek waar ik een week luisteren mee afsluit en probeer tot een conclusie te komen die hout snijdt.

Conclusie

Een zware Pass Labs versterker is lang niet voor iedereen bereikbaar en in de USA moet men hebben gedacht dat een meer betaalbaar type moest worden toegevoegd. Nog steeds duur, maar daar krijgt u wel een heel echte Pass voor en geen slap aftreksel. Inclusief de eindeloos goede service van Pass Labs, die u zelden nodig zult hebben wat Nelson Pass maakt zijn versterkers voor de eeuwigheid. De XA25 is de eerste van een generatie waar een rij

transistoren wordt vervangen door een enkel paar industriële, hoog vermogen transistoren per kanaal. Energiezuiniger zodat de voeding eenvoudiger mag zijn en uitsluitend single ended via RCA ingangen te gebruiken. Die bezuinigingen doen geen afbreuk aan het ware Pass Labs karakter, maken de versterkers wel moderner, sneller en strakker. De vaak romantisch aandoende wolk van geluid die de .5 serie kenmerkt is verdwenen, er voor in de plaats komt een versterker die meer de details zoekt en meer precies kan weergeven. Daarmee heeft Pass Labs een versterker gemaakt die wellicht voor een groter publiek toepasbaar is, mede in het licht van de aanschafprijs. Feit is dat de liefhebber van Pass zal erkennen dat deze XA25 een volwaardige telg is van de familie. Hij kwam bij mij het beste tot zijn recht in een wat kleinere opstelling en ik zou liefst luidsprekers aanraden met een gemiddeld of hoger rendement. Op die manier kunt u het beste genieten van een echte klasse A versterker uit de A klasse.

René van Es

PRIJS
PASS LABS XA 25 EINDVERSTERKER € 5.990,-

MORE MUSIC
E-MAIL: INFO@MOREMUSIC.NL
WWW.MOREMUSIC.NL

»END

Pass Labs XA25 power amplifier

The legend never stops

Author: René van Es

Nelson Pass is a legendary designer of amplifiers, mostly power amplifiers, who never stops and has a reputation for working healthy. Meanwhile, he has become 65 and is still busy both for Pass Labs and for a large group of people who are following and using his other designs. Nelson Pass would like to share his knowledge. In the 22nd year of production of the X and XA amplifiers, his company brings a new type of amplifier to the market, which clearly differs from what we are just like Pass Labs, such as the transistor rows, balanced circuits, and excessive transformers. Not because Pass wants to be different, but because today's electronics make it possible to manufacture cheaper and yet reliable without compromising the character of a true Pass Labs.

The XA25 is a pure Class A amplifier, and it can be seen from the many cooling materials mounted on the sides. The amplifier delivers 2x25Watt to 8Ohm that rises to 2x200Watt peak power at 2Ohm. Because the setting is class A to 25Watt, then a Pass goes on a lot further if short-term power is needed for music and stays up to 50Watt in pure class A. Simply proceed with specifications: the total gain is 20dB, the attenuation factor at 8Ohm is 500, the rise time 100V / μ S and the input impedance a preamplifier friendly 47kOhm. When I open my classic Pass Labs XA30.5, which can only provide more power, I see as many as 20 end transistors per channel. In the XA25 I only touch two sides, which look very different from the one before. These new FET power transistors are in push-pull setup and can handle 700Watt per piece. They connect directly to the speakers without bias resistors, thus ensuring a high damping factor and low distortion. Thus, Nelson Pass results in a greater dynamic impact than expected from a 25Watt amplifier. Remaining are the classic low power JFET and cascade-switched MOSFET transistors that feature the X and XA amplifiers ever since. The entire amplifier is DC-coupled and consists of only three amplifier stages, all three in push-pull setup. In the new circuit, less feedback is needed and it works with a higher bias current, while thermal stability itself has been improved. No direct current servo or frequency compensation is used. Costs could be saved on appearance and therefore you do not find front bias on the power supply in which a smaller power transformer can be used than in the classical, energy-wrenching X and XA series, of course, the amount of output transistors and the circuit is not balanced But single ended. So no XLR connectors on the rear but RCA only, it makes the electrical circuit easier and fewer parts are in the signal path.

As Pass Labs entailed, it did not save on essential issues, such as on the power supply built up with a packet of capacitors, the solidity of the cabinet, the heavy Furutech speaker jacks or the cooling. A Pass Labs gets hot and has space around it, at the same time, a Pass Labs never

gets too hot under normal conditions, even after having spent hours working on a beautiful summer day. On the milled aluminum front panel there is only a single, weak light-emitting blue LED (tribute!) And the on/off switch. On the rear, the inputs and outputs, the net retention and a pair of handles make the approx. 25kilo heavy amplifier a little handy. The amplifier measures 43x43,5x15cm and includes handles and connections. The XA25 has a recording time of about two weeks and after that it is fully sound and temperature after about one hour.

Small set up

I first played with the XA25 in my smaller setup consisting of a Bluesound Node 2 as a digital source, a Metrum Acoustics Adagio DAC / preamplifier and a pair of Harbeth P3ESR speakers on Tonträger stands. Between DAC and power amplifier a Crystal Cable interlink between Node and DAC an AudioQuest cable. Power cords also come from AudioQuest, the speaker cables are Simply Audio Cadenza. Because the DAC can directly drive a power amplifier, I do not use a line amplifier. The second set is my main system in which a NAD M50 / 52 combination provides a Metrum Acoustics Pavane Level 2 DAC of digital signal, an Audia Flight Strumento No.1 line amplifier has been recorded with a few PMC fact.12 loudspeakers standing on Townshend Seismic Isolation Podiums . Most cables here are Cable Cable, with the exception of an Yter analog, balanced interlink between DAC and line amplifier and Apogee digital cables. A PS Audio P5 feeds all sources and digital equipment, the end stages are connected directly to the mains. In the smaller setup, it is usually a Pass Labs XA30.5 to play, the PMCs hang an X250.5. Pass Labs. The sound of Pass Labs is not surprising to me, but I have to admit that I have only heard of the newer .8 series from exhibitions and never listened to home.

Listening

In the small setup, it takes a while to switch between the classic XA30.5 and the new XA25, partly because the XA25 is still quite new and only after a long time, it's getting a Pass character. But there are still differences that are not about "better or less" but about "different". Because the XA25 sound is different from that of the XA30.5, I notice time and time again. Using music fragments, I will try to describe what happens to me with the XA25 playing on the Harbeth's. Very nice music I get from the latest album by Katie Melua, vocals from a Georgian women's choir and accompaniment mostly by acoustic instruments. The art is to give all those ladies from the choir a place without neglecting cohesion. The XA25 puts down the chorus in a wide and airy image, both in width and height and depth. The second track of "In winter" was named "River" and Katie played the lead role with an amazingly beautiful voice that completely loses the set and is projected in space. The choir goes along a lot further downwards. A guitar is part of the whole that sounds beautiful in all simplicity. That's how the entire CD goes on, more and more gems come over with the XA25 slaves following what is being offered. Another recent jewel is the new CD of Patricia Cheese and then especially the bonus CD from the luxury edition. There are five numbers that are unplugged. Only piano and singing in the first track "Adele". There is not much needed to make Patricia crawl inside me, the XA25 goes with straight hair on the arms. The Harbeth is known for its beautiful middle area, the XA25 feeds the speaker without color or addition. Pure and fast. Faster than the

XA30.5 which is clearly slower than this new count. Pass Labs had the name with the .5 series to be slow, including me, but it has disappeared with the XA25. The latter sounds more fresher and more business, has less the romantic tendency to embrace you with music. This makes the XA25 fairer, which I can not judge what kind of view you prefer as a listener.

As a cut crystal

"The ground" is a high-performance recording of the Tord Gustavsen Trio and brings me into the jazz atmosphere. Who thinks that ultimate detail view is reserved for Class D circuits comes from a cold fair at home with the XA25. Goblets are filigree in the background where slowly more percussion loosens. Piano plays the main role with a picked bass. As it turned out to be a true Class A amplifier, the XA25 has a smooth character in which the music flows into the room and I'm not slipping the room. I have not been caught for nothing since my young years by this technique. Ok, it's consuming power, the amplifiers are expensive and they get hot. On the contrary, they really know music to go, subtle, powerful, driven and especially sound of course. For low-performance speakers, I select for transistor class A, for horns and high efficiency systems, for class A tubes. In my enthusiasm I quickly forget the game of the trio, with a very unscrewed volume, I enjoy the dynamics and the tension. Beautiful, very beautiful and as pure as cut crystal. Also from the far north, Ane Brun will hear that live "Big in Japan". Something different from the jazz of the past, suitable for the whole of quiet and especially acoustic music. Again that very well-made voice that I decided to choose for Pass Labs privately. The amplifiers have something "special" that is elusive and hardly unpredictable, but crawls under your skin and remains recognizable in the form of ease, drive and honesty. On "True Colors" of the same CD it is a piano that stands like a house. Ane seizes you, forces you to listen and brings the song with a sensitivity that transcends Cindy Lauper. After a week just listening to the XA25, I no longer know exactly how the XA30.5 came with it, it does not matter, it's no longer for sale and who wants to buy a pass labs for the XA25 Which is shining here.

Of course, listening to classical music such as Ronald Brautigam, who plays on a forte piano, shows Mendelssohn's work. A totally different sound than Melua and Brun. Brautigam knows how to combine power and tenderness with this force, with the force mainly in the instrument. Less romantic, harder of sound and less naked than a wing. The game is very handsome and engaging, with the instrument rarely visualizing itself in space. Especially when I play a bit harder, everything is right and the system blossoms under the compulsion and tight hand of the XA25, which effortlessly follows the game and continues to deliver power with the convenience of a weight lift that a baby wears. More instruments are on a recording of the Holland Baroque Society, which plays with Vivaldi's Rachel Podger "La Cetra". Here is the art of making a violin not too sweet and gentle, at the same time not too sharp. Whoever is most responsible for the end result, I do not know, the source, the DAC, the XA25 or the speakers, it sounds resemble sound, clear, pure and detailed within the limit of a monitor speaker. All the more curious I am about the result of a transmission line that goes deeper than the small Harbeth. So I'll come back to you in a week to describe how the XA25 performs in another setup.

The big listening room.

For you as a reader, one week only jump to a next paragraph, for me, I was first kidding with amplifiers, then joining and listening and listening. Of course also to the XA30.5 which is in its trusted place. Well, that XA30.5 actually has that more embracing and high cuddle content, also has more weight in the bass and that's nice for the little Harbeth. But And that's a big but, the XA25 sounds fresher and cleaner, is tighter and faster, gives more emotion and puts on the hair before. This makes the XA30.5 still brilliant, has a burden of age, and has to let the youth go. Yet another point of order about these two in relation to each other, the XA30.5 image wider, bigger and looser. Take the Melua Georgian choir, which grows a few meters to all sides. So far, now finally on to the big listening space. There Janine Jansen plays a part of "The Swan Lake" along with a big orchestra that complements her sensitive game. How delicious as the XA25 also has enough power to send PMCs to plenty of loudness. Without walking a second or breathing. As a next set of effort, the basses come to their right and occasionally low that the XA25 knows precisely in the correct proportion, can hold even more tightly. Always a beautiful demo is "Dance Macabre" which is on a Crystal Cable CD. The volume level ranges from very soft to full, with both the high, middle and low tones present throughout the spectrum. In terms of sound or purity, there is nothing to notice, what I miss is the noise bubble that my older Pass Amplifier knows, the XA25 keeps it tighter and more compact. Comes completely separate from the speakers and seems to be a bit more dynamic with this newer and faster amplifier.

The details also fall in a positive sense without falling into a technical sound. Where Class A supplies on a 2x250Watt Class AB is weight and explosive power. Well, that can also be no different and my low efficiency transmission shifts require the power of each amplifier that you set for it. When I set up Yello with "The Expert" I get a broad picture in which the tight character of the XA25 can be used properly. Shake those woofers baby! Of the same sheet a pack of infected mushroom and their composition "avrantz". Just not that overwhelming of a big amplifier, but a super-low level. Nevertheless, for this kind of music and heavy orchestral work, the XA25 combination with fact.12 is not the most suitable. I would rather turn with a Harbeth in a smaller space. Fortunately, Pass Labs has a lot of bigger amplifiers in the program you can choose from. More in place is Holly Cole of her own-name CD, with beautiful tracks like "Larger than life" and "Life is just a bowl of cherries". An inviting voice gets all the space, just like a sax that blows with it, the heavy bass and the rich percussion. It's closing the music I'm listening to for a week and trying to reach a conclusion that cuts wood.

Conclusion

A heavy Pass Labs amplifier is not accessible to anyone at all and in the USA one should have thought that a more affordable type had to be added. Still expensive, but you get a really good pass and not a slim fit. Including the endless good service of Pass Labs, which you will rarely need what Nelson Pass makes are amplifiers forever. The XA25 is the first of a generation where a row of transistors is replaced by a single pair of industrial high power transistors per channel. Energy-efficient so the power supply can be simpler and only single-ended via RCA inputs. These cuts do not affect the true Pass Labs character, make the

amplifiers even more modern, faster and smoother. The often romantic sound of sound that features the .5 series has disappeared, replacing an amplifier that searches for more details and shows more accurately. With this, Pass Labs has made an amplifier that may be applicable to a larger audience, partly in light of the purchase price. The fact is that Pass's lover will recognize that this XA25 is a full-fledged family member. He came up with me the best in a somewhat smaller setup and I would recommend loudspeakers with average or higher returns. In this way, you can enjoy a real Class A amplifier from the A class.

PRICE:

Pass Labs XA 25 power amplifier € 5.990,-

DISTRIBUTOR:

More Music

info@moremusic.nl

www.moremusic.nl